

தொல்லியல் நோக்கில் பழந்தமிழரின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள்

Mother Goddess worship of Ancient Tamils as Revealed from Archaeology

பா.அருண்ராஜ் | B. Arunraj

விரிவுரையாளர், வரலாறு மற்றும் சுற்றுலாவியல் துறை,
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-46. adhavan.balu@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் தாய்த்தெய்வத்தை அணங்கு, சூர், சூர்மகள், சூரர மகளிர், கானமர் செல்வி, காடுறை கடவுள், கொற்றி, கொற்றவை, சிறு கொற்றவர், கொற்றவா, கடல்கெழு செல்வி, அரமகளிர், அயிரை மலையில் உறையும் கொற்றவை எனப் பல்வேறு பெயர்களில் வழக்கில் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தெய்வங்கள் பண்டையத் தமிழரின் பெண்தெய்வ வழிபாட்டுக் கடவுள்களாகவும், இயற்கை வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாகவும், வளமைக் கடவுள்களாகவும் இருந்திருக்கின்றன. இக்கடவுள்களைத் தொல்லியல் வழி நோக்குமபோது சுடுமண் உருவங்களாகவும், பாளையில் வரைகோட்டு உருவங்களாகவும், தாய்த்தெய்வ கல்லாகவும் காணப்படுகின்றன. எனவே இக்கட்டுரை பண்டையத் தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்த தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளை தொல்லியல் நோக்கில் வெளிக்கொணர்கிறது.

Abstract

Sangam literature notes the vogue practice of mother goddess worship. Mother goddess were mentioned as aṇaṅku, sūr, sūrmakaḷ, sūraramakaḷir, kāṇamalarselvi, kāduṛaikadavuḷ, korri, korravai, korravaisiru, korraṅavar, korraṅvā, kaṭalkeluselvi, aramakaḷir, ayirai malaiyil uraiyum korravai in the Sangam literature. The aforementioned deities were regarded as either goddess of natural elements or goddess of prosperity to the people of ancient Tamils. On the approach of Archaeology, the image of the deities unearthed is as terracotta figurines, graffiti, and stone sculptures. So, this article deals with the mother goddess worship which was in vogue among ancient Tamil people.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords)

aṇaṅku, sūr, sūrmakaḷ, sūraramakaḷir, kāṇamalarselvi, kāduṛaikadavuḷ, korri, korravai, korravaisiru, korraṅavar, korraṅvā, kaṭalkeluselvi, aramakaḷir, Archaeology, agam, puram, Rock Paintings, Anthropomorphic, Terracotta, Excavations.

தமிழகத்தில் சென்ற நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பழந்தமிழர்கள் பற்றிய ஆய்வுகளுள் சங்க இலக்கியங்களை முதன்மைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு சங்ககாலத்தில் நிலவிய சமூகச் சூழல், பழக்கவழக்கங்கள், சமய மரபுகள், தொழில் மற்றும் வணிகம், அரசு

உருவாக்கம் மற்றும் அரசு உருவாக்கச் சூழல் எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப் பெற்றும் நிகழ்ந்தும் வருகின்றன. இவ்வாய்வுகள் பெரும்பாலும் சங்கப்பாக்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய இலக்கியச் சான்றுகளாகக் கொண்டு முதன்மைப் படுத்தப்படுவதால் ஆய்வாளர்களிடையே சங்க இலக்கியங்கள் உணர்ச்சிக் குவியல்கள்களாகவும், வீரநிலைக் கதைப்பாடல்களாகவும் படைக்கப் பெற்றதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்நிலையில் தமிழகத்தில் 1876ஆம் ஆண்டு ஆதிச்சநல்லூரில் அகழாய்வு முதல் தற்போது நடைபெற்று வரும் கீழடி அகழாய்வு வரை நடைபெற்ற தொல்லியல் மேற்பரப்பாய்வு, அகழாய்வுகள் வழியாக தொல்லியல் நோக்கில் சங்கக் கால தமிழர்களின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் என்ற பொருண்மையில் இக்கட்டுரை வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்ச் சமூகம் பெண்வழித் தலைமையில் அமைந்த சமூகமாகும். தமிழரின் முதற் கடவுளாகவும், முழுமுதற் கடவுளாகவும் கொற்றவை திகழ்கின்றது. தமிழ்க்குடி தாய்வழிச் சமூக அமைப்பிற்குரியது. இனக்குழுச் சமூகமாகக் குடிகள் இருந்தபொழுது பெண்கள் தாம் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்தனர். தாய்வழிச் சமூகம் என்பது பெண்ணின் தலைமையில் இயங்கிய சமூகம் ஆகும். ஆகையால்தான் தமிழர் வழிபாட்டில் தலைமைப் பண்பு கொண்ட கொற்றவை தலையாய இடத்தைப் பெறுகின்றாள். இனக்குழுச் சமூகம் இருந்தபொழுதிலிருந்து நிலையான அரசு ஏற்பட்ட பின்னரும், போரில் வெற்றி வேண்டிய அரசர்கள் முதலில் கொற்றவைக்கு வழிபாடு செய்தனர். தொல்காப்பியப் புறத்திணை இலக்கணத்தில்

"மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே" (தொல்.புறத்.4)

தாய்த்தெய்வம் அணங்கு[1], சூர்[2], சூர்மகள்[3], சூரர மகளிர்[4], கானமலர் செல்வி[5], காடுறை கடவுள்,[6] கொற்றி,[7] கொற்றவை,[8] கொற்றவை சிறு,[9] கொற்றவர்,[10] கொற்றவா,[11]கடல்கெழு செல்வி,[12] அரமகளிர்,[13] அயிரை மலையில் உறையும் கொற்றவை[14] என பல்பேறு பெயர்களில் வழக்கில் இருந்துள்ளதை சங்க இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்கின்றன. இக்கடவுள்கள் நான்கு நிலங்களிலும் நிலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் இருந்திருக்கின்றன. இக்கடவுள்கள் குறிஞ்சியிலிருந்து முல்லை நிலத்திற்குப் புலம் பெயரும்போது கானமர் செல்வி(அகம்.345) என்றும் காடுறை கடவுள்(காடுறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை(பொரு-42) என்றும் அழைக்கப்பட்டுப் பின்னர், பெருங்காட்டுக் கொற்றி(கலி.89-8) என்றும் பின்னர் கொற்றவை(பரி.11) ஆகவும் மாற்றம் பெற்றது.

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தாய்த் தெய்வங்கள் தமிழகத்தில் சங்க காலத்திற்கு முன்பாக பெருங்கற்காலத்திலிருந்து பாறை ஓவியங்களிலும்[15] (Rock Paintings), தாய்த் தெய்வக்கல்லாகவும்[16],[17] (Anthropomorphic), அகழாய்வுகளில் சுடுமண் உருவங்களாகவும் (Terracotta) கிடைத்துள்ளன. அகழாய்வுகளில் கிடைக்கப்பெற்ற பெண் சுடுமண்ணுருவங்கள் அனைத்தும் தாய்த் தெய்வங்கள் தான் என்றும் கூறுவதற்கில்லை. இருப்பினும் சங்ககாலம் தொடர்பாகக் கிடைக்கும் பெண் சுடுமண் உருவங்கள் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் விழுமியமாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து நிலவுகிறது. இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தாய்த் தெய்வங்கள் வளக் கடவுளாகவும், நீர்க் கடவுளாகவும் இருந்திருக்கலாம். மீன், நாகம், ஆமை, நண்டு ஆகியவை தமிழர்களிடையே நீர்க் கடவுளாக வழிபடும் முறை தொல்மரபாக இருந்திருக்கிறது. ஆதிச்சநல்லூரில் 2004ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட ஈமத்தாழி ஒன்றில் தன் நீண்ட கைகளைப் பக்கவாட்டில்

தொங்கவிட்டவாறு உள்ள நெடிய பெண்ணின் உருவம் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சமாகவும் குறியீடாகவும் இருக்கலாம்.[18] காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கிடைத்த சுடுமண் உருவத்தில் ஒரு பெண் மீனைத் தனது வாயால் கடித்திழுப்பதுபோல் காட்டப்பட்டுள்ளது.[19] அரிக்கமேட்டில் கிடைத்த பெண் உருவத்தில் கூடையைச் சுமந்தவாறு காணப்படுகிறது.[20] தருமபுரி மாவட்டம் கடத்தூரில் மேற்கொண்ட மேற்பரப்பு ஆய்வில் மூன்று பெண்ணுருவங்கள் கண்டறியப்பட்டன. இவை பொ.ஆ. முதல் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தன.[21] பெண்ணுருவங்களில் மிகவும் தொன்மையாகக் கருதப்படுவது அப்புக்கல்லு அகழாய்வில் வெளிகொணரப்பட்டுள்ளது.[22] மேற்குறித்த அகழாய்வு தவிர தமிழகத்தில் அதியமான் கோட்டை, திருக்காம்புலியூர், மோதூர், அப்புக்கல்லு, காவிரிப்பூம்பட்டினம், உறையூர், மாங்குடி, காஞ்சிபுரம், மேலப்பெரும்பள்ளம், குளகத்தூர், ஆண்டிப்பட்டி, போளூவாம்பட்டி, அழகன்குளம், குட்டூர், மல்லம்பாடி, பொருந்தல், பனையகுளம், கடத்தூர், நீலகிரி, அழகரை, கரூர், திருக்கோயிலூர், திருவாமாத்தூர், சேந்தமங்கலம், பழையாறை, கீழடி ஆகிய ஊர்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் கிடைத்த பெண்ணுருவங்களைக் கொண்டும் பண்டைய பழந்தமிழர்களின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் என்ற பொருண்மையை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

தருமபுரி வட்டம் அருகே அதிமான்கோட்டையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையினர் 1981,1982ஆம் ஆண்டு கே.வி.இராமன் தலைமையில் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இவ்வகழாய்வில் ஒரு பெண்ணின் தலைப்பகுதியும் , கால் பகுதியும் , பெண் தெய்வத்தின் தலைப்பகுதியும் கிடைத்துள்ளது.[23] இப்பெண்ணுருவத்தின் காலம் பொ.ஆ.மு.1ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.ஆ.2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். காலத்தால் முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் பெண்ணுருவத்தினை ப.சண்முகம் பொ.ஆ.10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார்.[24]

பாண்டிச்சேரிக்கு தெற்கில் 6 கி.மீ தொலைவில் காக்கையன் தோப்புக்கு அருகில் அரியாங்குப்பம் என்ற சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் எயிற்பட்டினத்துக்கு தெற்கே, காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு வடக்கே அறுபது மைல் தூரத்தில் பொதுக்கே (அரிக்கமேடு) அமைந்ததாகப் பெரிப்ளூஸ் என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது.[25] தாலமியும் தன்னுடைய நூலில் 'கபேரிசு' (காவிரிப்பட்டினம்) துறைமுகத்துக்கு வடக்கே பொதுக்கே அமைந்திருந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார். பொ.ஆ.முதல் நூற்றாண்டில் தமிழகத்துக்கு வந்து வணிகம் செய்த யவனர்களின் பண்டகசாலையாக இருந்திருக்கின்றன. தமிழகத்தில் மூவேந்தர்கள் ஆட்சி செய்த போது ரோமானிய நாட்டை ஆட்சி செய்த அகஸ்டஸ் என்பவன் பொ.ஆ.மு.23 க்கும் பொ.ஆ.14 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆட்சி செய்தான். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டுடன் இருந்த கடல் வாணிகம் விரிவாக்கப்பட்டது. அரிக்கமேடு என்பது 'அருகுமேடு' என்பதன் சிதைவாகும் என்றும், சமணர்கள் வாழ்ந்த அருகன்மேடு என்றும், ஆற்றின் கரையில் அமைந்திருந்தமையால் அதன் திரிபாக அரிக்கமேடு எனவும் வழங்கலாயிற்று எனத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அகநானூற்றில் வீரை என்ற கடற்கரைத் துறைமுகப் பட்டினம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இது வேலூர் மன்னர்களின் துறைமுகமாக விளங்கியது. அரிக்கமேட்டிற்குச் சற்றுத் தொலைவில் 'வீரம்பட்டினம்' என்ற ஊரும் அமைந்திருக்கிறது. வீரை என்ற துறைமுகப்பட்டினமே சங்ககாலத்தில் இருந்த அரிக்கமேடாகும் என்று ஐராவதம் மகாதேவன் குறிப்பிடுகிறார்.[26] இங்கு 1937 ஆம் ஆண்டு துப்பராயில் என்பார் இப்பகுதியைக் கண்டறிந்தார்.[27] அரிக்கமேட்டில் 1941 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு ஆய்வுக்குழுவினர் அகழாய்வு செய்ததில் ரோம நாட்டு ஆம்போரா என்ற மதுஜாடி மட்கலன்கள் அதிக அளவில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அறிவியல் முறையிலான அகழாய்வினை 1945 ஆம் ஆண்டு சர் மார்ட்டிமர் வீலர் அகழாய்வு

செய்தார்.[28] 1989-92 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் சேர்ந்து பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தின் தொல்லியல் அறிஞர் விமலா பெக்லி அகழாய்வு செய்தார்.

அரிக்கமேடு பண்டைக் காலத்தில் சிறந்த வாணிக நகரமாகவும், நெசவுத் தொழிலின் மையமாகவும், அரிய கல் மணிகளின் தொழிற்கூடமாகவும் விளங்கி வந்துள்ளது. பொ.ஆ.மு.1,2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ரோமானிய மட்கலன்கள் அதிக அளவில் கிடைத்திருக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் யவனர்கள் கொண்டு வந்த மதுவைப் பண்டைத் தமிழக அரசர்கள் அருந்தினர். (புறம்.56:18-21) தமிழகக் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் கிடைத்த ஆம்போரா என்ற மட்கலன் சிறந்த சான்றாகும். ஆம்போரா என்ற மட்பாண்டத்தில் யவனர்கள் மது கொண்டு வந்து கொடுத்து அவற்றில் மிளகு கொண்டு செல்லப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆம்போராவை யவனர்கள் பொருள்களை இடம்விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லும் கொள்கலன்களாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அரிக்கமேட்டு அகழாய்வில் சிவப்புக் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட விளக்குகள் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளன. நெடுநல்வாடை யவனர் இயற்றிய விளக்கினைக் குறிப்பிடுகிறது (நெடு.101-103). யவனர்கள் பாவை விளக்குக் கொண்டு எரிக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. பெரும்பாணாற்றுப்படையில் யவனர்கள் அன்னப்பறவையின் உருவம் கொண்ட ஓதிமவிளக்கு பயன்படுத்தியுள்ளனர். (பெரு.316-318) யவனர்கள் பயன்படுத்திய விளக்கு மீன்கொத்திப் பறவை போன்றும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. அரிக்கமேடு சங்ககாலத் துறைமுகம் என்பதற்கு அங்கு அதிக அளவில் கிடைத்த தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புக் கொண்ட பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருப்பது கொண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வகழாய்வில் பல சுடுமண் பொம்மைகள் கிடைத்தன.[29] இவையாவும் வளமைக் கடவுளாகக் கருதப்படுகின்றன. இதன் காலம் பொ.ஆ.1ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும். இரண்டு பெண்ணுருவங்கள் கிடைத்துள்ளது. முதல் பெண்ணுருவம் தலையற்ற உடல் பகுதியோடு, நின்றவாறுள்ள வடிவில் கனமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இடது இடுப்பில் கூடை ஒன்று அணைத்துக் கொண்டு வலது கையைத் தொங்கவிட்ட நிலையில் உள்ளது. கூடையில் உள்ள பொருள்கள் என்னவென்று தெரியவில்லை. இவ்வருவத்தில் அணிந்துள்ள சேலை இடுப்பைச் சுற்றி இருக்கமாக இழுத்துச் செருகப்பட்டுள்ளது. சேலையில் மடிப்புகள் மிக அழகாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு பெண்ணுருவம் தலையற்றுக் கிடைத்துள்ளது. இதன் கைகள் மற்றும் கால்கள் உடைந்துள்ளன. முன்புறமும் பின்புறமும் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெண்ணுருவத்தில் அணிந்துள்ள ஆடை, அழகான மடிப்புகளோடு காட்டப்பட்டுள்ளது.[30]

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் முசிறியிலிருந்து 46 கி.மீ தொலைவில் மணல்மேடு என்ற ஊருக்கருகில் அழகரை உள்ளது. இங்கு T.V.மகாலிங்கம் தலைமையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையினர் 1964 ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இவ்வகழாய்வில் சுடுமண் உருவம் கிடைத்தது.[31]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 24கி.மீ தொலைவில் அழகன்குளம் உள்ளது. இங்கு1986-87, 1990-91, 1993 ஆகிய ஆண்டுகளில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இங்கு எட்டாவது குழியில் உடைந்த நிலையில் ஒரு பெண்ணின் உருவம் இடுப்பிற்குக் கீழ் உள்ள பகுதி கிடைத்துள்ளது.[32]

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உறையூர் அமைந்துள்ளது. இங்கு1964-65 முதல் 1969 வரை சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை

T.V.மகாலிங்கம் தலைமையில் அகழாய்வு மேற்கொண்டது. இங்கு சுடுமண் உருவம் உடைந்த நிலையில் கண்டறியப்பட்டது.[33] உறையூரில் காணப்பட்ட பெண்ணுருவம் ஒன்று கனமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் தலைப்பகுதியும் இடது கையும் உடைந்திருந்த போதும் வடிவமைப்பிலும் செயல் நேர்த்தியிலும் சிறந்த கலைத்திறனைக் குறிப்பிடுகிறது. சிறு சிறு தொங்கட்டான்கள் கோத்த மலையோடும், இரண்டு கீறல்கள் கொண்ட மேலாடை, இடது தோளிலிருந்து மார்புக்குக் குறுக்காகச் சென்று வலது இடுப்பைச் சுற்றியவாறுள்ளது. மெலிந்த உருவமாகக் காணப்பட்டாலும் சதைப்பற்றுள்ள மார்புகள் மற்றும் பக்கவாட்டில் தொங்குமாறுள்ள வலது கையும் இதன் நளிணத்தைக் காட்டுகின்றன.[34]

1953, 1977 ஆண்டுகளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை, இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை, மற்றும் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை ஆகியவை அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். 1953-54, 1962-63ஆம் ஆண்டு இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையும், 1969-67ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் R.சுப்ரமணியன் தலைமையில் ஆய்வு மேற்கொண்டனர். மேற்குறிப்பட்ட அகழாய்வில் 1962-63 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகழாய்வில் சுடுமண் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளது.[35] காஞ்சிபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மார்பளவுள்ள பெண்ணுருவம் இரட்டை அச்சில் மிக நன்றாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முகம் மற்றும் மார்புகள் இயல்பான முறையில் அழகுடன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முகத்தின் நடுவே வட்டமான சிறு பள்ளம் ஒன்று காணப்படுகிறது. இரண்டு சிறுவளைவுக்கோடுகளால் கண்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரண்டு கைகளும் உடைபட்டுள்ளது, நீண்டு தொங்கும் காது மடல்களில் குழைகளும், கழுத்தில் மாலைகளோடும் இப்பெண்ணுருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது.[36]

தருமபுரி மாவட்டம், கிருஷ்ணகிரி வட்டம், திருப்பத்தூர் - பாசூர் வட்டத்தில் பெண்ணை ஆற்றின் கிளையாறான பாம்பாறு கரையில் குட்டீர் அமைந்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை K.V.இராமன் தலைமையில் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இங்கு பொ.ஆ.300-100 இடையேயான பண்பாட்டு அடையாளங் கொண்ட சுடுமண்ணால் ஆன பெண்ணின் தலை காணப்படுகின்றது.[37]

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், குளித்தலை வட்டத்தில் திருக்காம்புலியூர் காவேரி ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் 1962-1963ஆம் ஆண்டு T.V.மகாலிங்கம் தலைமையில் பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இவ்வகழாய்வில் பல சுடுமண் உருவங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றில் பெண் தெய்வ உருவங்கள், ஆண் பெண் உருவங்கள் தாயும் குழந்தையும் உள்ள உருவங்கள் அனைத்தும் சுடுமண்ணாலான உருவங்களாகும். இங்குக் கிடைத்துள்ள உருவங்கள் பொ.ஆ.3ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுடுமண் உருவங்களில் ஒரு பெண் உருவம் மிகத் தொன்மையான கலைப்பாணியில் செய்யப்பட்டுள்ளது. முழுவதும் கையால் வளையப்பட்ட இவ் உருவம், குறுகிய இடுப்பு, குச்சிக் கால்கள் ஆகியவற்றோடு தலையற்ற உடல் பகுதியைக் கொண்டுள்ளது.[38]

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 22 கி.மீ தொலைவில் உள்ள போளூவாம்பட்டியில் காவிரியாற்றின் துணையாறான நொய்யல் ஆற்றில் அமைந்துள்ள கோட்டைக்காடு என்ற இடத்தில் 1980 இல் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை இரா.நாகசாமி தலைமையில் அகழாய்வு மேற்கொண்டது. இப்பகுதியில் களஆய்வு செய்த போது சுடுமண் உருவங்கள்

கண்டெடுக்கப்பட்டன. இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட யக்ஷி என்ற சிறு தேவியின் உருவம் பொ.ஆ.5-6ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்குப் பெண்ணுருவம், தாய்த்தெய்வம் ஆகியவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.[39]

வேலூர் மாவட்டத்திலிருந்து 22 கி.மீ தொலைவில் அப்புகல்லு அமைந்தள்ளது. பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையினர் K.V.இராமன் தலைமையில் இங்கு அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். இங்கு பொ.ஆ.300-900ஆம்ஆண்டைச் சேர்ந்த சுடுமண் உருவம் கண்டெடுக்கப்பட்டது.[40]

பெண் உருவங்களில் மிகத் தொன்மையானதாகக் கருதப்படும் உருவம் அப்புகல்லு அகழாய்வில் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது. கரடுமுரடாக, கையால் வளையப்பட்ட கருமை நிறமுள்ள புடைத்த மார்பகங்களோடு நின்றவாறுள்ள இவ்வுருவத்தின் தலை கை மற்றும் இடுப்புக்குக் கீழேயுள்ள கால்பகுதிகள் யாவும் முழுமையாக உடைபட்டுள்ளது.[41] இவ்வுருவத்தின் மீது செந்நிறக் காவி பூசப்பட்டுள்ளது. பின்தலையிலிருந்து தொங்கும் சடையோடும் நல்ல வனப்புடன் கூடிய முகப்புப் பகுதிகளோடும் உள்ளது. வளைவு கீறல்கள் கண்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. நீண்டு தொங்கும் காது மடல்கள், செழிப்பான மார்பகங்கள் மற்றும் கழுத்தணிகளுடனும் உள்ளது. கைகள் மற்றும் வயிறு அதன் கீழ்ப்பகுதி உடைந்துள்ளது.

நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் தேரெழுந்தூர்க்கு அருகில் கம்பர்மேடு உள்ளது. இங்கு இந்திய தொல்லியல் துறையைச் சேர்ந்த C.L.சூரி மற்றும் P.நாராயண பாபு ஆகியோர் தலைமையில் 1982-83,1983-84 ஆகிய ஆண்டுகளில் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். பல சுடுமண் உருவங்கள் கண்டறியப்பட்டன. அவற்றுள் பெண் உருவங்களும் அடங்கும்.[42]

செங்கம் வட்டத்தில் மோதூர் பகுதியில். 1978-79ஆம் ஆண்டு L.K.சீனிவாசன், இந்திய தொல்பொருள் துறை இங்குள்ள தாய்த் தெய்வக் கல்லைக் கண்டறிந்தனர். B. நரசிம்மய்யா என்பார் கல்வட்டங்களுக்கிடையில் மனித உருவம் கொண்ட தாய்த்தெய்வக் கல் ஒன்று காணப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.[43] தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை தருமபுரி மாவட்டம், மோதூரில் அகழாய்வு மேற்கொண்டபோது ஒரு பெண் உருவத்தின் மேல் பகுதி கண்டெடுக்கப்பட்டது. இவ்வுருவம் மிகத் தொன்மையான முறையில், வடமேற்கு இந்தியாவில் உள்ள ஆப்கானிஸ்தானத்தின் சுடுமண் உருவங்களை ஒத்துள்ளது எனக் கருதி ப.சண்முகம் இவை புதிய கற்காலத்தைச் சார்ந்தவை எனக் குறிப்பிடுகிறார்.[44] பெண்ணுருவங்களில் முழுமையான உருவம் ஒன்று மோட்டூரில் கிடைத்துள்ளது. கனமாகச் செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வுருவம் சற்றே உடலை முன்புறம் வளைத்து நின்ற நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட சுடுமண் உருவம் பொ.ஆ.மு.300-200ஆம் ஆண்டுகளில் வளையப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர்.[45]

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆதிச்சநல்லூரில் ஜாகர் என்பார் 1876ஆம் ஆண்டு அகழ்வாய்வை மேற்கொண்டார். 1903இல் எம்.இலோனிச லாபி என்பார் அகழாய்வு செய்தார். 1899-1906இல் அலெக்ஸாண்டர் ரீ ஒரு விரிவான அகழாய்வை மேற்கொண்டார். 1904இல் ஆண்டர்சன் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். 2004 முதல் தமிழ் நாடு அரசு தொல்லியல் துறையினர் தொடர்ந்து அகழாய்வைச் செய்து வருகின்றனர். இங்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து அகழாய்வு செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதிச்சநல்லூரில் இறந்தோரைப் புதைக்கப்பட்ட முதுமக்கள் தாழிகளில், சுடுமண் தாழிப்பெட்டிகளில் வெளிப்புறத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெண் உருவங்கள் சிலவற்றைச் செய்து ஒட்டியுள்ளனர். 2004-இல் செய்யப்பட்ட அகழாய்வில் நீண்ட கைகளைப் பக்கவாட்டில் தொங்விட்டவாறு உள்ள நெடிய பெண் உருவத்தின் வலது பக்கத்தில் முதிர்ந்த சோளக் கதிரும், கூந்தல் மீது அமைந்துள்ள பறவை, மான், ஆமை உள்ளவாறு காட்டப்பட்டுள்ளது.[46]

நாகப்பட்டினம், மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் உள்ள பூம்பூகார்(காவிரிப்பூம்பட்டினம்) பகுதியில் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். 1962-67இல் S.R.ராவ் தலைமையில் இந்திய தொல்லியல் துறையும், 1970-71இல் K.V.சௌந்தரராஜன் தலைமையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையும், 1972-73ஆம் ஆண்டு K.V.இராமன் தலைமையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறையும், 1993இல் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையும் இப்பகுதியை அகழாய்வு செய்தனர்.[47] இங்குக் கிடைத்த பெண்ணுருவங்களில் ஒன்று பின்னமான தலையோடு கிடைத்துள்ளது. நெளிந்த கூந்தல் அலங்காரத்தின் ஒருபகுதி தோளுக்கு மேல் தென்படுகிறது. கனமான குழைகளைக் காதில் அணிந்துள்ளதோடும், கழுத்தில் மாலைகளும் அணிந்துள்ளது. கழுத்தில் அணிந்துள்ள மாலைகளில் ஒன்று மார்பகங்களுக்கிடையே தாழ்வாகத் தொங்குகிறது. இவ்வுருவத்தினை கே.வி.சௌந்தரராஜன் சுங்ககுசான கலைப்பாணி என்று குறிப்பிடுவதாக ப.சண்முகம் குறிப்பிடுகிறார்.[48] முன் துருத்திய வயிற்றுப்பகுதியும், நேர்த்தியான கால்களோடும் உள்ள அழகான பெண்ணுருவம் நளிமானாக வளையப்பட்ட தொடையோடும், கால் பகுதிகள் தெரியும் வண்ணம் மெல்லிய ஆடையை இப்பெண்ணுருவம் அணிந்துள்ளது.[49]

தருமபுரி மாவட்டத்தில் கடத்தூரில் மேற்பறப்புக் கள ஆய்வு மேற்கொண்டபோது பெருங்கற்காலக் கல்வட்டம் ஒன்றின் சிதைவுகளிலிருந்து ஆறு சுடுமண் உருவங்கள் கண்டறிந்தனர். இவை பொ.ஆ.1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகும். நின்றுள்வாறு உள்ள பெண் உருவம் கையால் வளையப்பட்ட உருவத்தின் முகம் உறுப்புகள் வளப்பற்றுக் காணப்படுவதை விவரிக்கிறது.[50]

திண்டுக்கல் மாவட்டம் பொருந்தலில் இரண்டு சுடுமண் உருவங்கள் கிடைத்தன. அவற்றில் ஒன்று உடலற்ற பெண்ணுருவம் தலைப்பகுதி மட்டும் கிடைத்துள்ளது. முழு உருவம் கொண்டு பெண்ணுருவம் 10செ.மீ நீளம் கொண்ட கனமாகவும், தட்டையாகவும் ஆக்கப்பட்ட கையால் வளையப்பட்டவையாகும். குறுகிய கால்களோடும், உடைந்த கைகளோடும், நீண்ட கூரிய மூக்கு, அகலமான காதுகள் யாவும் கிள்ளல் முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறித்த சான்றுகள் களஆய்வு மற்றும் அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுடுமண் உருவங்களைக் கொண்டு பெண் தெய்வம் அல்லது அதனுடைய விழுமியங்களாக இவை இருக்கலாம் என்ற கருதுகோளை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது. மேலும் சிறு அளவிலான அகழாய்வுச் சான்றுகளைக் கொண்டே இவ்வாய்வு முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தாய்த்தெய்வத்தை அணங்கு, சூர், சூர்மகள், சூரர மகளிர், கானமர் செல்வி, காடுறை கடவுள், கொற்றி, கொற்றவை, கொற்றவர், கொற்றவா, கடல்கெழு செல்வி, அரமகளிர், அயிரை மலையில் உறையும் கொற்றவை எனப் பல்வேறு பெயர்களில் வழக்கில் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற அகழாய்வுச் சான்றுகள் சங்க

இலக்கியக் குறிப்புகளின் எச்சங்களை, தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகளை உறுதிபடுத்துகின்றன.

மேற்கோள் குறிப்புகள்

- [1].புறம்.52:1,2,151:10,11, 247:4, 362:6, 392:8-10,பதி.44:13-15,714,71-22-24,79-14,88:6,7,பொரு.19,20, பெரு.493,494, மது.164,353, 356, 445, 446,577,578,631-633, குறி.175,176, பட்.86-90,அகம்.7:4,16:17,18, 22:1,72:11-13, 99:8-10,158:7-9,161:11-14,177:19,198:14,240:8, 266:19,272:3, 319:6, 338:6, 366:16, 372:3, 378:22, குறு.308:2,3, ஐங்.23:2-4,28:1, 174:1,363:2-4, நற்.9:5,6,47:8-10,155:5-8,165:2-5,322:9,10,376:10-12,386:6 , கலி.49:16,17,52:7-10,71:20, பரி.8:65-68,11:122,12:57.
- [2].திரு.46,75, பெரும்.457, குறி.169,255, மலை.239, நற்.7:1,268:1,359:9,367:4,373:5,குறு.52:2,105:5,376:2, ஐங்.71:1,249:4, பதி.11:5, 31:35, 67:20, பரி.5:4,7:32,14:18,18:4,18:31,19:23, கலி.93:26, அகம்.59:10,72:8, 91:4,98:5,158:8,297:11,303:5,304:3,359:11,புறம்.23:4.
- [3] . நற்.34:4,அகம்.198:17.
- [4]. திரு.41,குறு.53:7,அகம்.32:7,162:25.
- [5] . அகம்.345:3-7.
- [6] . பொரு.52,56.
- [7] . கலி.89:7-9.
- [8] . பரி.11:96-100.
- [9] . முரு.258.
- [10] . மது.67-74.
- [11] . முரு.வெ.4:2.
- [12] . அகம்.370:3-13.
- [13].பரி.10:78, முரு.38-41,116,117, மலை.189-191,294-296, அகம்.32:6-9,162:2,342:10-12, குறு.53:1,6,7, நற்.356:1-7,ஐங்.204:2,255:1,2,கலி.40:22,23.
- [14] . பதி.ப.3:8,88:11,12,90:19
- [15].T.S.Sridhar(Ed), Rock Art of Tamil Nadu, p.15.
- [16].K.Rajan, V.P.Yatheeskumar, S.Selvakumar, Catalogue of Archaeological Sites in Tamil Nadu Vol.II,p.517.
- [17] IAR. 1978-1979, p.73.
- [18] IAR. 2005.
- [19].T.S.Sridhar(Ed), Archaeological Excavations of Tamil Nadu, Vol.II,p.114
- [20] .Ancient India,No.2,p.102.
- [21].ப.சண்முகம், தமிழக சுடுமண் உருவங்கள், ப.85
- [22] . IAR. 1979-80, p.70.
- [23].IAR .1981-1982,p.63
- [24].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள்,ப.131
- [25] Wiltred H.Schhoff, The Periplus of the Erythraean Sea,p.46
- [26].சு.இராசவேலு, கோ.திருமூர்த்தி, தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள், ப.102
- [27].மேலது, ப.102
- [28]Ancient India, 1946, No.2, p.17-125

- [29]. Ancient India ,No.2, p.102.
[30].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.100
[31].IAR. 1963-1964,p.21
[32].T.S.Sridhar(Ed), Alagankulam An Ancient Roman Port City of Tamil Nadu, P.65
[33].IAR.1965-66, p.27,1967-68,p.31
[34].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.99
[35]. IAR. 1962-63, p.12
[36].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.99
[37]. IAR. 1983-84, p.72
[38].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.96
[39].IAR. 1979-80, p.69
[40].IAR. 1979-80, p.70
[41].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.95
[42].IAR. 1979-80, p.70
[43].சு.இராஜவேலு, தமிழ்நாட்டு தொல்லியல் அகழாய்வுகள், ப.70
[44].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.81
[45].மேலது, ப.96
[46].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.88
[47].சு.இராஜவேலு, தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள், ப.81
[48].ப.சண்முகம், தமிழக மண் உருவங்கள், ப.98
[49].மேலது, ப.101
[50].மேலது, ப.85-86

நோக்கீட்டு நூல்கள்

Ancient India,No.2 (1946). New Delhi : Archaeological Survey of India.

Indian Archaeology - A Review, (1962-63,1963-1964, 1965-66,1967-68, 1978-1979, 1979-80, 1981-1982, 1983-84, 2005).New Delhi:Archaeological Survey of India.

Poonkunran,K.,Sridharan.,K.,Vasanthi,S.,Ramamurthi,V.(2011). *Archaeological Excavation of TamilNadu Vol.II* . Chennai: Department of Archaeology Government of Tamil Nadu.

Rajan,K.,Yatheeskumar,V.P., Selvakumar,S.(2005). Catalogue of Archaeological Sites in Tamil Nadu Vol.II.Thanjavur: Mano Pathipakam.

Schoff.Wiltred,H.(1922) *The Periplus of the Erythraean Sea*. Calcutta : Longmans, Green & Co.

Sridhar,T.S.(Ed). (2005) *Alagankulam an Ancient Roman Port City of Tamil Nadu*. Chennai : Department of Archaeology, Government of Tamil Nadu.

Sridhar,T.S.(2005) *Rock Art of Tamil Nadu*. Chennai : State Department of Archaeology.

அகநானூறு (தொகுதி.1,2,3),ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை உரை. (1969). சென்னை : கழக வெளியீடு.

இராசவேலு,சு., திருமூர்த்தி.கோ.(1995) *தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள்*. சென்னை: பண்பாட்டு வெளியீட்டகம்.

ஐங்குறுநூறு, ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை உரை. (1957). சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

கலித்தொகை, நச்சினாக்கினியர் உரை.(1962). சென்னை: கழக வெளியீடு,

குறுந்தொகை, ரா.இராகவையங்கார் உரை.(1993). சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

மாதையன்.பெ. (1988-2006). *சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம் தொகுதி 1-6*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

சண்முகம்,ப.(2009) *தமிழக மண் உருவங்கள்*.சென்னை: சேகர் பதிப்பகம்.

தொல்காப்பியம்(எழுத்ததிகாரம்), பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரம் உரை.(2012).சேலம்: பெரியார் பல்கலைக்கழகம்.

நற்றிணை, ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை உரை. (1968). சென்னை:அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

பதிற்றுப்பத்து, ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை உரை. (1950(மு.ப) ,1995,).சென்னை: கழக வெளியீடு.

பத்துப்பாட்டு (பகுதி-1,2),பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உரை.(2008). சென்னை: கழக வெளியீடு,

புறநானூறு (பகுதி-1,2), ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை உரை. (1951(மு.ப),2007). சென்னை: கழக வெளியீடு.